

Bicskák

Apám egy régi kollegája mesélte még régen ezt a történetet.

A helyszínre már nem emlékszem, de a tulajdonképpen az mellékes. Történt, hogy egy faluban a legények a kocsmában minden hétfőn megkéselték egymást, úgyhogy sokan már be sem merték tenni a lábukat, hogy megigya délutáni fröccsüket. Végül hívták a csendőröket, hogy tegyenek már végre rendet.

Szombat délután még a szokásos késelések előtt meg is jelent két megtermett csendőr a kocsmában, és elrendelték, hogy akinél bicska van, az tegye ki az asztalra. Miután senki sem mozdult, egyenként mindenkit megmotoztak (minő megsértése az állampolgári jogoknak!) és akinél bicskát találtak, annak lekevertek két rettenetesen nagy pofont. (Állítólag a csendőröknek igen kitűnő technikájuk volt abban, hogy fájdalmas pofont adjanak, de úgy, hogy kevés nyoma maradjon). Miután a pofozkodással végeztek, mondták a legényeknek, hogy bicskával a kocsmába ezentúl senki be ne merje tenni a lábát, majd eltávoztak. Aznap természetesen a legényeknek már nem maradt kedvük egymást megkéselni.

A következő szombat délután a csendőrök megint megjelentek a kocsmában és megismételték az előző heti leckét. Ekkor már sokaknál nem volt bicska és akiknél volt, azoknak is egy része maguktól kirakta. A "keménykötésűek" megkapták a pofonjaikat és ezzel a csendőrök ismét távoztak.

Ez így ment néhány hétig, mire mindenki bicska nélkül járt a kocsmába, és hosszú időre megszűntek a hétfői késelések.

Dr. Fekete Balázs